

ville de pædagogiske og de sociale uddannelser samt sundhedsuddannelserne kunne inddrages.

For universiteterne vil forpligtende former for samarbejde nok være den vej, som vil blive mest udbredt i den kommende årrække. De væsentlige samarbejdsparter er her sektorforskningsinstitutioner og mellemlange uddannelsesinstitutioner.

Samfundet anvender i dag knap 10 mia. kr. årligt på offentligt finansieret forskning. Omkring 1/3 af det beløb går til sektorforskningsinstitutioner. Samtidig er der koncentreret en meget stor viden og kompetence inden for sektorforskningen. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis de vidensressourcer og kompetencer ikke inddrages aktivt – også i kommende uddannelsesmæssige tiltag. Universiteterne må indgå aftaler om uddannelsesforløb på sektorforskningsinstitutioner for i første række kandidat- og ph.d.-uddannelserne. Herved vil de studerende kunne nyde godt af et på en gang bredere og mere specialiseret uddannelsesforløb.

I relation til de mellemlange videregående uddannelsesinstitutioner må universiteterne på udvalgte områder lave nye kandidatoverbygninger samt andre efter- og videreuddannelser for dimittender fra mellemlange videregående uddannelser. Et eksempel herpå er Ingeniørhøjskolen Odense Teknikum og Odense Universitet, der i fællesskab har tilrettelagt toårige overbygningsuddannelser for flere af de diplomingeniøruddannelser, der udbydes af ingeniørhøjskolen. Også inden for social- og sundhedsuddannelser findes der eksempler af lignende karakter.

Universiteterne må derudover selv udvikle forskellige tværfaglige uddannelser, der kan bringe arbejdsmarkedet nye kompetencer. Den kommende IT-højskole er her et særegent eksempel. Her etableres en uddannelsesinstitution på tværs af institutionsgrænser og opdelingen i korte, mellemlange og lange videregående uddannelser. IT-højskolen skal allerede fra 1999 optage universitetsbachelorer fra flere forskellige hovedområder (humaniora, samfundsvidenskab, naturvidenskab og teknik) og institutioner til videregående kandidatuddannelse og ph.d.-forløb samt udbyde efter- og videreuddannelsesforløb for personer med relevante MVU- og KVVU-uddannelser. Også inden for de enkelte universitetsinstitutioner må der finde et lignende udviklingsarbejde sted. Endelig er det afgørende, at universiteterne får sine treårige

bacheloruddannelser til at blive egentligt afrundede og kompetencegivende uddannelser.

Disse uddannelsespolitiske kvalitetsmål for faglig udvikling og tværinstitutionelt samarbejde vil være en væsentlig dimension i de udviklingskontrakter, som regeringen vil indgå med universiteterne.

Forskellige institutionelle sammenlægninger – enten egentlige fusioner eller ved samlokaliseringer – mellem et universitet og fagligt beslægtede institutioner er dog ikke udelukket. For sektorforskningens område vil det kunne understøtte optimering af indsatsen for både forskning og uddannelse. På universitetsområdet er fusionsen for »Universitetet i Syddanmark« et markant eksempel, der omfatter flere forskningsinstitutioner. På enkelte områder kan der endelig blive tale om egentlige fusioner mellem et universitet og en MVU-institution. Der må dog her foretages en nøje vurdering af de institutions- og uddannelsespolitiske konsekvenser.

5. FORUDSÆTNINGER OG MULIGHEDER

5.1. Stærke institutioner og nye samarbejdsformer
På Undervisningsministeriets område er organiseringen i selvejende institutioner blevet den dominerende og foretrukne form. Alle erhvervsskoler er selvejende. Af institutioner med mellemlange videregående uddannelser er 67 selvejende, og kun 24 statsinstitutioner (fysio- og ergoterapeutskolerne, de sociale højskoler, visse seminarier og enkelte andre institutioner). Det er regeringens opfattelse, at institutionsstrukturen på KVVU- og MVU-området fortsat primært skal være baseret på selvejende institutioner og dermed på en ledelsesform med bestyrelser, der både afspejler de færdiguddannedes arbejdsområder og den lokale eller regionale forankring. Meget samarbejde kan etableres inden for de eksisterende lovgivningsmæssige rammer – og foregår også mange steder. Der må dog overvejes ændringer af selvejeloven og andre relevante love både som grundlag for egentlige Centre for Videregående Uddannelser og som grundlag for nye samarbejdsformer mellem selvstændige institutioner.

Institutionsstrukturen skal også i fremtiden sikre et geografisk bredt dækkende udbud af uddannelser, og den vil også i fremtiden være baseret på de bygninger, der anvendes i dag. Men udviklingen inden for IKT vil i de kom-